

Af samme grunde foreslås sidste punktum i § 42, stk. 2, ændret således:

„Virksomhedens indehaver eller hans stedfortræder er pligtige at være de tilsynsførende behjælpelige ved udøvelsen af tilsynet“.

Ad spørgsmål 22.

Der findes en række varer såsom hel- og halvkonserves, fiskefilet, frosne ørreder, saltsild m. v., hvor en sådan fællesmærkning vil kunne have stor betydning, f. eks. hvad angår eksporten til bestemte markeder. Jeg tænker her først og fremmest på det amerikanske marked, hvor standardisering og mærkning af varerne spiller en rolle som ingen andre steder. Men også på de europæiske markeder vil en sådan fællesmærkning kunne være af betydelig værdi. Dette har bl. a. vist sig i Schweiz, hvor de danske torskefiletfabrikker har set deres interesse i ved hjælp af et fællesmærke at gennemføre en propaganda for dansk torskefilet.

Det er derfor af betydning, at jeg, hvis fiskerierhvervet eller en enkelt gren indenfor dette en dag kommer og fremsætter ønske om at få gennemført regler om en sådan fællesmærkning, har fornøden hjemmel til at imødekomme erhvervets ønsker i så henseende.

Ad spørgsmål 23.

Bestemmelsen i § 43, stk. 3, om, at jeg efter forhandling med fiskerierhvervets hovedorganisationer bl. a. kan fastsætte særlige sorteringsregler for de enkelte eksportmarkeder, er absolut nødvendig, såfremt vi fremover skal kunne opfylde de i henhold til en række af vore forskellige bilaterale handelsaftaler herom hidtil fastsatte regler. Men også bortset herfra kan det være af betydning at gennemføre en standardisering af de forskellige fiskearters sortering, der er i lige så høj grad som fiskens friskhed af betydning for kvaliteten.

Også gennemførelsen af den i § 43, stk. 4, foreslåede adgang for fiskeriministeren til efter forhandling med fiskerierhvervets hovedorganisationer at foreskrive nærmere regler for fiskekassernes størrelse er af største betydning, idet de nuværende forhold, hvor der til forsendelse af fisken bruges kasser af vidt forskellige dimensioner og indretning, har givet anledning til megen kritik. Således kan nævnes, at indlading og udlosning af fiskekasserne i urimelig grad besværliggøres som følge af kassernes uensartede størrelse, og at det navnlig for skibsfartens vedkommende af denne grund er umuligt fuldtud at udnytte det moderne losse- og lastningsmateriel, som de større selskaber efterhånden har taget i brug for at opnå besparelse af tid, hvilket er af allerstørste interesse for erhvervet selv.

Endvidere må påpeges, at det for en tilfredsstillende betjening af de udenlandske markeder er af største vigtighed, at fisken fremkommer i ensartet emballage, samt at der ved fremstilling af mere ensartede kassetyper også vil kunne opnås en rationalisering af produktionen af fiskekasser.

Det tilføjes, at man f. eks. i Norge har indført meget vidtgående bestemmelser på dette område, uden at disse bestemmelser synes at have forvoldt besvær, men tværtimod medvirket til en rationalisering indenfor det heromhandlede område, hvis fordele anerkendes fra alle sider.

Ad spørgsmål 24.

Jeg har intet at indvende mod, at der i § 45 indføjes en bestemmelse om, at afgiften for udførsel af fisk og fiskevarer ikke må overstige den nugældende, der andrager 2 pro mille af fakturaværdien, således at man, når loven til sin tid skal revideres, kan tage spørgsmålet om afgiftens fastsættelse op til fornyet overvejelse.

Jeg foreslår derfor følgende ændringsforslag:

Efter ordet „afgift“ i 5. linie indføjes følgende: „på ikke over 2 pro mille af værdien af de udførte fisk og fiskevarer“. Kommaet efter ordet „afgift“ ændres til et punktum. Ordene „der skal“ i begyndelsen af 6. linie, erstattes med ordet: „Udførselsafgiften“.

Ad spørgsmål 25.

Auktionsmestrene er i det omfang, deres virksomhed falder indenfor lovens område, undergivet lovens straffebestemmelser. Forsåvidt angår spørgsmålet om frakendelse af næringsadkomsten, bemærkes, at auktionsmestrenes adkomst til at drive deres virksomhed hviler på bevillinger, der udstedes af fiskeriministeriet, og at spørgsmålet om bevillingsinddragelse i forbindelse med en lovovertrædelse derfor vil blive afgjort rent administrativt.